

De beiaard van Ieper

Begin 2021 verhuisden de 49 klokken van de Ieperse beiaard van het Belfort naar het Beeldenplein. Ze moesten uit de Belforttoren voor de **restauratie van de Lakenhallen**. Tot de zomer pronkten de klokken aan de ramen van de **bibliotheek** en het Stadsarchief.

Het beeldenplein als exporuimte

Ook was er de bijhorende raamtentoonstelling 'De beiaard van Ieper' die het verhaal van de Ieperse beiaard vertelde. Wist je bijvoorbeeld dat de acht grootste klokken een opschrift hebben? En dat de zwaarste klok Cieper 2.494 kg weegt? Een bijzondere selectie foto's, affiches, bouwplannen en briefwisseling documenteerden de rijke geschiedenis van de beiaard. Het resultaat is na te lezen in een brochure die gratis verkrijgbaar is in het Stadsarchief.

Beiaardtun hoera!

Een tentoonstelling zoals het archief gewoon is, kon niet omwille van de huidige coronamaatregelen. Na overleg met de technische dienst ontstond het idee van een coronaproof raamexpo op het Beeldenplein. De historische info werd grafisch in een kleurrijk kleedje gestoken. De technische dienst ontwierp en bouwde een lentetuin om de raamtentoonstelling extra in de verf te zetten en de groendienst zorgde voor de bloemrijke invulling.

Een streepje geschiedenis

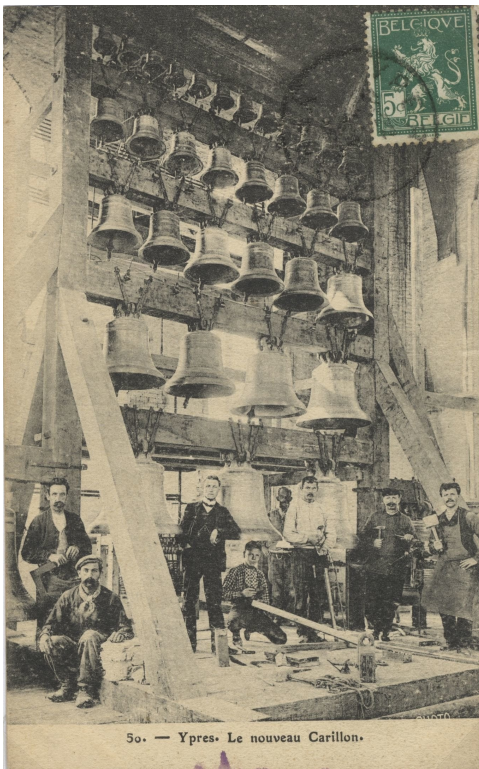
De geschiedenis van de beiaard gaat terug tot in de Middeleeuwen. In 1230 start de bouw van de Lakenhallen. Vijftig jaar later hangen er in de Belforttoren minstens twee klokken: een stadsklok en een 'werckclocke'. Die laatste klok luidt het begin en het einde van de werkdag in. In 1609 krijgt het Belfort een handbespeelde beiaard zoals we die vandaag kennen: klokken verbonden met een stokkenklavier. Augustyn de Saint-Obert uit het Noord-Franse Cambrai is de allereerste Ieperse stadsbeiaardier. In de daaropvolgende eeuwen krijgt de beiaard extra klokken en een speeltrommel waardoor het klokkenspel automatisch kan spelen.

Belfort in de Middeleeuwen

*De Belforttoren in 1363 nagetekend door Julien Boutry.
A. Vandenpeereboom. Ypriana, deel I (Ieper, 1878).*

Restauratie van de beiaard

In 1909 is het klokkenspel aan restauratie toe. Het Ieperse stadsbestuur bestelt een beiaard van 35 klokken. De nieuwe beiaard is geen lang leven beschoren. In november 1914 gaan de Lakenhallen en het Belfort in vlammen op.

*De nieuwe beiaard met 35 klokken is klaar voor de inhuldiging, 1909.
Privécollectie 'Westhoek verbeeldt'.*

Bij de heropbouw van het Belfort houdt stadsarchitect Jules Coomans rekening met de installatie van een beiaard. De officiële inhuldiging volgt op 29 juli 1934 in aanwezigheid van Koning Leopold III.

*Affiche van de inhuldiging van het Belfort, 29 juli 1934.
SAI, Collectie affiches voor 1970, 123.*

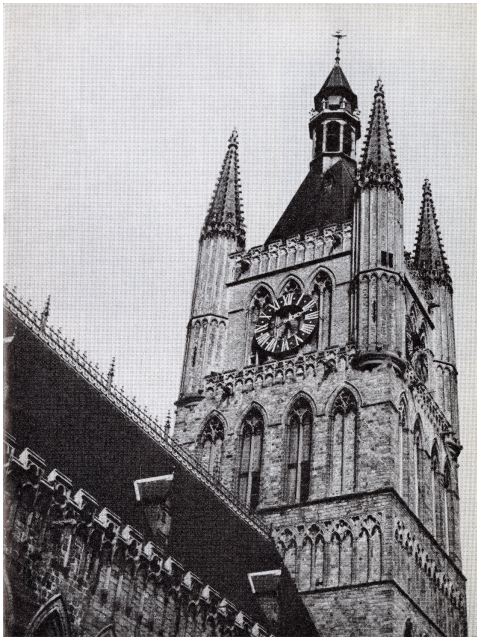
Voor de millenniumviering van Ieper in 1962 beslist de gemeenteraad om de beiaard te verhuizen naar de derde verdieping van het Belfort en uit te bouwen tot een volwaardig instrument met 49 klokken. De plechtige inhuldiging van de vernieuwde beiaard vindt plaats op 14 juli 1963.

*Stadsbeiaardier Elie Ryckelynck bespeelt de beiaard in het gezelschap van schepen Omer Robyn, mevrouw Marcella De Rop, West-Vlaams gouverneur Pierre Van Outryve-d'Ydewalle en de beiaardiers Gustaaf Nees en Jacques Lannoy, 14 juli 1963.
Privécollectie 'Westhoek verbeeldt'.*

De voorbije vijftig jaar

Eén van de binnenkoeren van de Lakenhallen wordt in 1971 officieel ingewijd als luisterplaats voor beiaardconcerten. In 2012 worden het klokkenspel, het klavier, de speelcabine en de technische toebehoren onder handen genomen. Ook het automatische spel en de klepels krijgen een opknapbeurt. Door de restauratiewerken is de Belforttoren momeneel gesloten, maar normaalgezien kan je via het [**In Flanders Fields Museum**](#) de toren beklimmen en de klokkenkamer bezichtigen.

6 JUNI 1971
BEIARDDAG

*Programmaboekje van de Beiaarddag op 6 juni 1971.
SAI, Collectie vliegende papieren, 1390.*

Meer lezen?

De volledige historiek kan je nalezen in de brochure 'De beiaard van Ieper', gratis verkrijgbaar in het Stadsarchief.